

ת"פ 31294/11/22 - מדינת ישראל נגד ע' א' ע'

בית משפט השלום ברמלה

14 פברואר 2023

ת"פ 31294-11-22 מדינת ישראל נ' א' ע' (עציר)

ת"פ 32496-07-19 מדינת ישראל נ' א' ע' (עציר)

לפני כבוד השופטת אילה אורן

מדינת ישראל

המאשימה

נגד

ע' א' ע' (עציר)

הנאשם

גזר דין

1. הנאשם הורשע על יסוד הודאתו בעובדות כתב אישום מתוקן שהוגש במסגרת הסדר טיעון דיוני בעבירת תקיפה גורמת חבלה של ממש, לפי סעיף 380 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין"), וכן הורשע בעבירה של החזקת סכין, לפי סעיף 186(א) לחוק העונשין, בהתייחס לכתב אישום בת"פ 32496-07-19 אותו צירף הנאשם.

מעובדות כתב האישום המתוקן עולה כי ביום 13.11.2022 לאחר חצות, בהיותו בבית אמו בלוד, שם הוא התגורר יחד עם אחותו הגב' ה"א (להלן: "המתלוננת") וילדיה הקטינים, כעס הנאשם על אחייניו ולכן נכנס אל הסלון, פתח את החלון והחל לצעוק בקול. בתגובה ביקשה המתלוננת מהנאשם לשמור על שקט שכן כולם ישנים. אז נטל הנאשם מקל עץ והכה באמצעותו בגבה של המתלוננת, והמקל נשבר. הנאשם הכה פעם נוספת את המתלוננת בידה באמצעות המקל השבור, בעוד שאימם הרחיקה אותו מהמתלוננת, והאחרונה רצה לחדר השינה והזעיקה את המשטרה. כתוצאה ממעשיו של הנאשם נגרמו למתלוננת חבלות בדמות שטפי דם, במרפק ובגב. מאז האירוע עצור הנאשם עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו.

2. בכתב האישום המצורף הודה הנאשם כי ביום 28.3.2019 בשעה 04:04 בהיותו ברח' הרצל בעיר לוד, החזיק בכיס החולצה סכין מתקבעת שאורך הלב שלה הוא 7 ס"מ, לשם הגנה עצמית.

עדות המתלוננת לעונש, מטעם הנאשם

3. מטעם ההגנה לעונש העידה המתלוננת ואמרה שהנאשם אחיה הוא "לא אדם רע ולא מסוכן פשוט אדם חולה". הוסיפה וסיפרה האחות כי היא גרושה ומתגוררת עם ילדיה, כשרוב הזמן הנאשם מבקר, ונמצא אצלה.

תמצית טיעוני הצדדים לעונש

4. ב"כ המאשימה עוה"ד שיר זהבי, הפנתה לחומרת העבירות בהן הורשע הנאשם, וטענה כי נסיבות החזקת הסכין בשעה מאוחרת, בכיס חולצתו מלמדים על הפגיעה הממשית בסיכון לחיי אדם, ועתרה לקביעת מתחם שנע בין 6 ל- 12 חודשי מאסר. בנוגע לתיק האלימות בתא המשפחתי טענה ב"כ המאשימה כי מדובר באלימות באמצעות חפץ בשל עניין של מה בכך, שאינם נאלצה להפריד ביניהם והנאשם ברח מהמקום. בגין אירוע זה עתרה ב"כ המאשימה לקבוע מתחם עונש הולם שנע בין 10 ל- 24 חודשים.

5. אשר לגזירת העונש על הנאשם הפנתה ב"כ המאשימה לכך שהנאשם הודה במיוחס לו ובכך חסך מזמנו של בית המשפט. מנגד נטען כי לנאשם עבר פלילי הכולל הרשעות דומות, ובשים לב שהנאשם לא עבר הליך טיפולי

וכי מחוות הדעת הפסיכיאטריות עולה שהוא עושה שימוש בסמים, משמע שמסוכנותו גבוהה, לכן עתרה למאסר בפועל למשך 26 חודשים, וענישה נלוות. לתמיכה בעתירתה לעונש הפנתה ב"כ המאשימה לת"פ (כ"ס) 10446-03-21 **מדינת ישראל נ' זידאן** (30.9.2021), ורע"פ 322/15 **ג'אנח נ' מדינת ישראל** (22.1.20215).

6. ב"כ הנאשם עוה"ד גל וולף, טען שיש לדחות את עתירת המאשימה לעונש בשל חוסר הלימה ביחס לעבירות בהן הורשע הנאשם בנסיבותיהן, בשילוב נסיבותיו האישיות המורכבות של הנאשם. ראשית, נטען כי יש לקבוע כי הנאשם ביצע את העבירות בתיק העיקרי בהיותו במצב של **קרבה לסייג לאחריות פלילית מחמת מחלת נפש**, ומשמע שיש לקבוע מתחמי ענישה מתונים יותר. בהקשר זה נטען כי אין חולק שהנאשם מתמודד עם מחלת הסכיזופרניה, והוא סובל מתחלואה כפולה עקב שימוש בסמים, כשבעברו הפסקות הליכים ואשפוזים. באשר לאירוע במקרה דנן נטען, כי מסיכום האשפוז האחרון של הנאשם מיום 27.10.2022 (טל/5), כשבועיים לפני מקרה האלימות, עולה כי הוצאה נגד הנאשם הוראת אשפוז כפוי, ובמהלך אשפוזו היה הנאשם במצב פסיכוטי עד כדי כך שהוא לא יכול היה לדאוג לצרכיו, דיבר מהר וגילה עוינות כלפי משפחתו. הוסיף וטען הסניגור שאין צורך בהוכחת מחלת נפש, אלא בהפרעה נפשית שפגמה ביכולת הנאשם להבין את הפסול במעשיו. לתמיכה בטענותיו הפנה לת"פ (רמלה) 51803-05-14 **מדינת ישראל נ' באסל** (26.6.2016), ע"פ 4312/11 **פלוני נ' מדינת ישראל** (10.6.2013), וע"פ 1865/14 **פלוני נ' מדינת ישראל** (4.1.2016). בהקשר של הנאשם, נטען כי הוא סיפר באשפוזו לצורך הסתכלות (טל/1) שהרקע לאלימות היה בשל כך שהוא סבר שילדיה של המתלוננת נגעו בחפציו.

7. שנית, טען ב"כ הנאשם, כי מדובר באירוע נקודתי ורגעי, נעדר תכנון, שהסתיים תוך שניות ספורות. ובנוגע להחזקת הסכין, נטען שמאז חלפו 4 שנים, ובחלוף זמן משמעותי, כשבין לבין הופסקו ההליכים נגד הנאשם מחמת מחלת נפש בחודש יולי 2019, נטען שיש להסתפק בימי מעצרו כעונש מאסר.

דין והכרעה

קרבה לסייג לאחריות פלילית מחמת מחלת נפש

8. לטענת ההגנה הנאשם ביצע את מעשיו האלימות כלפי אחותו בהיותו במצב נפשי העולה לכדי קרבה לסייג לאחריות פלילית. אולם, לאחר שבחנתי את המסמכים הפסיכיאטריים שהוגשו ואת המעשים שביצע הנאשם, מצאתי לדחות את טענת ההגנה בהקשר זה. כפי שאסביר להלן.

9. בתיקון 113 נקבע בסעיף 40ט(9) לחוק העונשין, כי במקרה שמצבו הנפשי של נאשם קרוב לסייג האחריות הפלילית, ניתן להתחשב בכך **כשיקול בקביעת מתחם העונש**. משמע, שגם אם נקבע שנאשם כשיר לעמוד לדין והיה אחראי למעשיו, יכול **שכושרו הנפשי** להבין את המעשה שעשה, או להימנע ממנו נפגם במידת מה או במידה ניכרת, עד כדי קירבה לסייג לאחריות פלילית, ובכך יש נימוק להקלה בקביעת המתחם.

10. לשם בירור טענה זו, נבחנת קיומה של מחלת נפש או הפרעה נפשית הפוגעת ביכולת הבנת הנאשם את הפסול במעשיו, או הימנעותו מהם. במילים אחרות, השאלה הנשאלת היא האם הוגבלה היכולת של הנאשם ואם כן, באיזו מידה, כתוצאה ממצבו הנפשי להימנע ממעשיו (ע"פ 2406/09 **אלבו נ' מדינת ישראל** (15.9.2010); ע"פ 10416/07 **דולינסקי נ' מדינת ישראל** (7.12.2009); 4312/11 **פלוני נ' מדינת ישראל** (10.6.2013)).

11. ככל שנמצא שמחלת הנפש או הפרעה נפשית פגעה ביכולת הנאשם להימנע מעשיית המעשה או הבנת הפסול, מתגבש בסיס להקלה בעונש שנובע **מההפחתה בפגם המוסרי** שדבק במעשיו, ומניה וביה **מידת אשמו** פחותה. אזי, בהתאם להוראת הסעיף לעיל, מתקיים הקריטריון של "קרבה לסייג האחריות הפלילית", שמשפיע לקולה על קביעת מתחם הענישה בהלימה לחומרתה של ההפרעה הנפשית ועוצמת השפעתה על הנאשם (ע"פ 1865/14 **פלוני נ' מדינת ישראל** (4.1.2016); ת"פ (מרכז-לוד); 28976-12-17 **מדינת ישראל נ' סוונר** (15.10.2018); ת"פ (מרכז-לוד) 41307-03-20 **מדינת ישראל נ' הוכברג** (4.5.2021)).
12. ולענייננו, מחוות הדעת הפסיכיאטרית מאת מרפאת "מרחבים", מטעם הפסיכיאטרית מהחוזית מיום 2.12.2022 (טל/1) (להלן: "חוות הדעת"), עולה כי הנאשם בן 28 אובחן כחולה בסכיזופרניה, המוכר למערכת הפסיכיאטרית מאז שנת 2016 בגין שבעה אשפוזים, חלקם בצווי הסתכלות והוראות אשפוז, ומביקורים במרפאות בריאות הנפש. נוסף לכך הנאשם עשה שימוש בסמים באופן מאסיבי, ואינו נוטל את הטיפול התרופתי באופן עקבי. הנאשם אושפז ביום 16.11.2022 לצורך הסתכלות, ומסקנת עורכי חוות הדעת הייתה כי הנאשם כשיר לעמוד לדין והיה אחראי למעשיו בעת ביצוע העבירות בתיק העיקרי.
13. עוד עולה מחוות הדעת, כי הנאשם סיפר בבדיקתו שילדי המתלוננת לוקחים חפצים מחדרו ומרעישים, ולכן כעס על אחותו ונהג באללימות כלפיה בתגובה לאללימות שלה כלפיו. אשר למצבו של הנאשם בעת האשפוז, ההתרשמות בסבירות גבוהה הייתה, כי הוא לא פעל תחת מחשבות שווא במהלך האירוע, ו"**התנהגותו התוקפנית לא נבעה ממחלת נפש אלא על רקע קווי אישיותו על רקע שימוש ממשוך בחומרים פסיכואקטיביים**". עוד הובהר בחוות הדעת כי הנאשם סיפר שהתנהגותו התוקפנית ושמיעת הקולות מופיעים רק לאחר **שימוש בסמים**, ועל אף שהוא מבין את ההשלכות לכך הוא ממשיך לצרוך סמים.
14. מסיכום האשפוז של הנאשם במרכז לבריאות הנפש "באר יעקב", מיום 27.10.2022 עולה כי בוחן המציאות והשיפוט של הנאשם היו פגומים, הוא חסר תובנה למצבו, ובין היתר האשים את בני משפחתו כי הם רוצים ברעתו, ומעוניינים באשפוזו בכפייה כדי לקחת את כספו. בעת שחרורו של הנאשם מאשפוז צוין כי בוחן המציאות שלו היה תקין, תובנה ושיפוט שמורים, ללא עדות למצב פסיכואקטיבי, וללא מסוכנות מיידית.
15. מן המקובץ עולה כי הנאשם הסובל מסכיזופרניה, היה בעת האירוע אחראי למעשיו, לא היה שרוי במצב פסיכואקטיבי או דיכאון מג'ורי, והיה מסוגל להבין את שעשה ולהימנע מכך. הנאשם הביע כעס וחשדנות כלפי בני משפחתו בעת קבלתו לאשפוז כפוי ביום 21.10.2022, כשלושה שבועות לפני האירוע, עם זאת לא ניתן להסיק מכך כי הדבר נבע ממחשבות שווא, או רדיפה מפאת מחלתו משום שלא הובאה כל אינדקציה ראייתית לתמיכה בטענה זו בהקשר של האירוע שלפניו.
- יתרה מכך, מחוות הדעת הפסיכיאטרית עולה כי הנאשם תקף את אחותו בשל קווי אישיותו התוקפנית, ועל רקע שימוש בסמים ולא מחמת מחלתו הנפשית. אשר על כן, לא הוכח כי הנאשם ביצע את עבירות האלימות בהיותו בקרבה לסייג לאחריות פלילית, כלומר כי מידת יכולתו להימנע מהמעשים נפגמה במידה כזו או אחרת מחמת מחלתו הנפשית.
16. אשר על כן, לא מצאתי בסיס לטענה כי נכון לקבוע מתחמי ענישה מקלים במצבו של הנאשם. ויובהר, כי לנסיבותיו האישיות המורכבות של הנאשם ובמרכזן מחלתו הנפשית - יש משקל ממשי בגזירת העונש בתוך מתחמי הענישה.

קביעת מתחמי העונש ההולם

17. הנאשם הורשע בכתבי אישום נפרדים בגין עבירות שונות במהותן ובמועדן, ולכן יש קבוע מתחמי ענישה נפרדים לכל אירוע. בהתייחס לכתב האישום של תקיפת אחותו, פגע הנאשם בערכים המוגנים של שמירה על שלמות גופה וביטחונה האישי, בדלת אמות ביתה.
18. הנאשם תקף את המתלוננת באמצעות מקל שנשבר מעוצמת המכה הראשונה, בשל עניין של מה בכך, וגרם לה לחבלות (טל/2). בנסיבות אלו מידת הפגיעה שפגע בערכים המוגנים בינונית.
19. מנעד הענישה הנוהגת בעבירות של **תקיפה חבלנית** רחב, וכשעסקין ברף חומרה בינוני כבענייננו, מתחם הענישה מתחיל ממאסר קצר שיכול שירוצה בעבודות שירות ועד למאסר בפועל למשך 12 חודשים:

א. רע"פ 297/15 **ברנסון נ' מדינת ישראל** (21.1.2015) נדון נאשם שהודה במיוחס לו, בביצוע עבירות תקיפה הגורמת חבלה כלפי אמו וניסיון תקיפה של אחותו, בהיותו תחת השפעת אלכוהול, בכך שדחף את אמו, ירק עליה, הכה בפניה, אחז בשערות ראשה ודחף אותה לקיר, וכן מחץ את משקפיה לפניה כך שנגרמה לה חבלה. בהיותו נעדר עבר פלילי, נוכח נסיבותיו האישיות קשות במיוחד, ולאחר שנלקחה בחשבון העובדה כי אמו של הנאשם הביעה צער על הגשת התלונה נגדו, נדון הנאשם בבית משפט השלום למאסר מותנה, ובערעור שהגישה המדינה הוחמר עונשו למאסר בפועל למשך 5 חודשים (בהעדר שיתוף פעולה שלו עם הממונה על עבודות השירות). בקשת רשות ערעור שהגיש הנאשם נדחתה.

ב. רע"פ 7645/20 **כהן נ' מדינת ישראל** (18.11.2020), נדחתה בקשת רשות ערעור שהגיש נאשם שהורשע בעבירת איזמים ותקיפה הגורמת חבלה של ממש בכך שלאחר שהעיר לו נוסע באוטובוס שלא ידבר בקול רם, הוא איים "לאנוס" אותו, קילל ובעט בפלג גופו האמצעי, דחף אותו לעבר ספסל, חנק אותו והכה בפניו. נקבע מתחם ענישה של מאסר בפועל בדרך של עבודות שירות לבין עשרה חודשי מאסר בפועל. בהיות הנאשם בעל עבר פלילי ולחובתו מאסרים מותנים ברי הפעלה, והיות שתסקיר שירות המבחן הצביע על קושי שלו בוויסות דחפיו, נגזר דינו ל-15 חודשי מאסר בפועל, ובהפעלת מאסרים מותנים נקבע כי ירצה סה"כ 27 חודשי מאסר בפועל.

ג. ברע"פ 3681/19 **שבתאי נ' מדינת ישראל** (13.6.2019), נדחתה בקשת רשות ערעור שהגיש מבקש שהורשע לפי הודאתו בתקיפה הגורמת חבלה של ממש. המבקש והמתלון שלהם היכרות מוקדמת נפגשו באקראי בחדר כושר. בדין ודברים שהתפתח הכה המבקש בחוזקה בעורפו של המתלון, הפילו מהמתקן עליו ישב, והכה אותו באגרופים ובבעיטות בפלג גופו העליון בעודו שכוב על הארץ. כתוצאה מכך נגרמו למתלון כאבים בראש ובצוואר וסימן אדום על פניו. בית המשפט השלום קבע מתחם עונש הולם שניע בין מאסר מותנה ועד מספר חודשי מאסר בפועל, וגזר על המבקש חודש מאסר בעבודות שירות בהיעדר עבר פלילי, נוכח נטילת האחריות החלקית שלו והמלצת שירות המבחן לביטול הרשעתו.

ד. ברע"פ 6819/19 **סרוסי נ' מדינת ישראל** (28.10.2019), נדונו נאשמים שהם אבא ובנו שהלכו יחד עם הסב למקום עבודתו של המתלון כדי לגבות תשלום שחב להם בעבור עבודתם. הנאשמים תקפו את המתלון בחניקה ובדחיפות, הפילו אותו לקרקע והכו אותו בעוד האב איים עליו. הנאשמים הודו והורשעו במסגרת הסדר טיעון בתקיפה הגורמת חבלה של ממש בצוואת והאב הורשע גם באיזמים. בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש

ההולם לאב נע בין 4 ל- 12 חודשי מאסר, ולבן חודשיים עד 12 חודשי מאסר. בהיות הנאשמים נעדרי עבר פלילי, ולנוכח תסקירים חיוביים, נגזר עונשו של האב ל- 4 חודשי מאסר בעבודות שירות, ועל הבן חודשיים עבודות שירות. ערעור ובקשה לרשות ערעור שהוגשו על חומרת העונש נדחו.

ה. ברע"פ 4747/17 **צדיק נ' מדינת ישראל** (21.6.2017), נדון נאשם שהורשע לאחר שמיעת הוכחות בעבירה של תקיפה סתם, בגין אירוע בו הגיע ללשכת התעסוקה ותקף את המאבטח במקום במכות אגרופ, וכתוצאה מכך נגרמו למתלונן חבלות קלות. תוך התחשבות בשיהוי בהגשת כתב האישום (שנתיים לאחר האירוע) ומועד גזר הדין (חמש שנים לאחר האירוע), ומאחר שנקבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר מותנה לשנת מאסר בפועל, הושתו על הנאשם מאסר מותנה והתחייבות להימנע מביצוע עבירה דומה. ערעור על הכרעת הדין וחומרת העונש ובקשה לרשות ערעור שהגיש הנאשם נדחו.

ו. ברע"פ 1402/15 **טלי נ' מדינת ישראל** (4.3.2015), דובר בנאשם שהורשע לאחר שמיעת הוכחות בעבירת תקיפה הגורמת חבלה של ממש, בגין אירוע של סכסוך בין משתמשים בדרך במהלכו תקף נהגת רכב ואת חתנה שהגיע למקום, וגרם לנהגת לחבלות בידה. בגין מעשיו נדון הנאשם לעונש מאסר מותנה, קנס ופיצוי. ערעור על הכרעת הדין וחומרת העונש ובקשה לרשות ערעור שהגיש הנאשם נדחו.

20. בנוגע לעבירת **החזקת סכין**, מדובר בעבירה שפוגעת בערכים המוגנים של שמירה על שלום הציבור, ומניעת סיכון ופגיעה בגופו וביטחונו של הזולת. דרך כלל נוקטת הפסיקה בגישה מחמירה בגין עבירה זו במטרה להילחם בתופעה ולהרתיע מפני ביצועה. בעניינו החזיק הנאשם בסכין מתקבעת שאורך הלב שלה 7 ס"מ, בכיס חולצתו, להגנה עצמית בהיותו ברח' הרצל בעיר לוד, ולפיכך הפגיעה בערכים המוגנים בינונית.

21. עיון בפסיקה מלמד כי מתחם הענישה משתנה בתחתיתו. כשנסיבות העבירה קלות יחל המתחם מעונש מאסר מותנה ושל"צ או קנס ועד 10 חודשי מאסר, ובנסיבות חמורות יותר תחתית המתחם תחל במאסר קצר שיכול שירוצה בעבודות שירות ותסתיים במאסר למשך 12 חודשים:

א. ברע"פ 3059/22 **אבו עלי נ' מדינת ישראל** (6.12.2022), הורשע המבקש לאחר ניהול הוכחות בכך שהחזיק בסכין מתקבעת שאורך הלהב שלה 9 ס"מ, בהיותו בטיילת באילת, וכשהבחין בשוטרים הטמין את הסכין בתחתוניו. לאחר הרשעתו נטל הנאשם אחריות למיוחס לו בפני שירות המבחן, אשר המליץ על ביטול הרשעתו. בית המשפט השלום באילת קבע שמתחם העונש נע בין מאסר מותנה ועד מספר חודשי מאסר, ונוכח גילו הצעיר והתסקיר החיובי השית עליו 4 חודשי מאסר על תנאי וקנס בסך 1,500 ₪. ערעור ובקשת רשות ערעור שהגיש המבקש על כך שלא נעתרו לבקשתו לביטול ההרשעה, נדחו.

ב. בעפ"ג (מרכז לוד) 23553-08-18 **בביב נ' מדינת ישראל** (27.11.2018), הורשע נאשם בהתאם להודאתו בעבירה של החזקת סכין. בית המשפט השלום ברמלה קבע מתחם עונש שנע בין מספר חודשים ל-12 חודשי מאסר בפועל. ערכאת הערעור הקלה בעונשו והעמידה אותו על 3 חודשי מאסר בפועל, בהיותו בעל עבר שאינו מכביד, והיות שתסקירי שירות המבחן נשאו אופי שלילי והוא לא התייצב לממונה על עבודות השירות.

ג. ברע"פ 322/15 **ג'אנח נ' מדינת ישראל** (22.1.2015) (פסיקה שהגישה המאשימה), נדון נאשם שהורשע בהתאם להודאתו בשני כתבי אישום אותם צירף זה לזה, בגין עבירות החזקת סכין, והחזקת סמים שלא לצריכה עצמית. הנאשם הגיע לבית החולים לקבלת טיפול רפואי ובכיסו נמצאה סכין. טענתו כי הוא החזיק את הסכין להגנה עצמית כנימוק להקלה במתחם העונש נדחתה. לעבירה זו נקבע מתחם שנע בין 6 חודשי מאסר לבין 12 חודשים, ונגזרו על הנאשם של 18 חודשים (במכלול העבירות בהן הורשע). ערעור ובקשה לרשות ערעור שהגיש נדחו.

ד. ברע"פ 2012/16 **רחאל נ' מדינת ישראל** (13.3.2016), נדון נאשם שביצע עבירות תעבורה והחזקת אגרופ בדרך דלת הרכב, לעונש מאסר למשך 7 חודשים ולענישה נלוות, לאחר שבית משפט השלום בנצרת קבע מתחם ענישה שנע בין מאסר מותנה ועד 10 חודשי מאסר.

ה. ברע"פ 1490/12 **אבו גוש נ' מדינת ישראל** (15.7.2012), נדחתה בקשת הנאשם לביטול הרשעתו ואושר עונש של של"צ בהיקף של 180 שעות, לאחר שהורשע בהחזקת אגרופ בכניסה לתחנה המרכזית בירושלים, לטענתו לשם "הגנה עצמית".

22. בחינת נסיבות האלימות שהפגין הנאשם כלפי המתלוננת, ונסיבות החזקת הסכין, הביאוני למסקנה כי מתחם העונש ההולם בכל אחד משני האירועים נע בין **מאסר קצר שיכול שירוצה בעבודות שירות ועד 12 חודשי מאסר בפועל**.

גזירת העונש בתוך המתחם

23. כאמור, נסיבותיו האישיות של הנאשם מורכבת. הנאשם בן 28, רווק, מתגורר בבית אמו, מתמודד עם מחלת הסכיזופרניה, לא עובד ומתקיים מקצבת הביטוח הלאומי. במהלך השנים האחרונות מאז 2016 אושפז הנאשם מספר פעמים, והוא מטופל נפשית, אך לא מקפיד על נטילת התרופות.

24. מנגד, לא ניתן להתעלם כי מהתיעוד הפסיכיאטרי נלמד שהנאשם סובל מתחלואה כפולה, בשל שימוש בסמים שהוא צורך באופן מאסיבי. היות שהנאשם לא פנה לטיפול של גמילה מסמים, יש בכך כדי להגביר סיכון מצידו לביצוע עבירות דומות.

25. לנאשם רישום פלילי, המתייחס לארבעה רישומים, באחרון בהם הוצא בעניינו צו אשפוז בשנת 2019. כמו כן לנאשם הרשעות בגין עבירות רכוש כלפי רכב, ועבירות אלימות וסמים, בגין הוא נשא שני מאסרים. מאסרו האחרון של הנאשם נגזר עליו בשנת 2018 למשך 11 חודשים.

26. הנאשם הודה במיוחס לו ובכך חסך מזמנו של בית המשפט. חשוב מכך חסך הנאשם מזמנם של העדים שהם בני משפחתו, על כל המשתמע מכך.

27. אחותו של הנאשם, המתלוננת, העידה לטובת הנאשם והתרשמתי כי היא סולחת לו על הפגיעה שפגע בה, ודואגת לו דאגה כנה, בשל מחלתו והיותו במעצר.

28. עבירת הסכין חריגה יחסית לעברו הפלילי של הנאשם, ומאז האירוע חלפו כ- 4 שנים, לכן העונש בגינה צריך

להיות מתון בנסיבות העניין.
29. בבחינת מכלול השיקולים לעיל מצאתי שיש לגזור על הנאשם עונש הולם ומידתי, ויודגש שגזירת העונש ההולם לנאשם תעשה "בראי התמונה הכוללת של מעשיו", בשילוב עם נתוניו האישיים, ולא על ידי חישוב אריתמטי (ע"פ 4603/17 אדרי ואח' נ' מדינת ישראל (6.7.2019)).

אשר על כן אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר בפועל למשך 8 חודשים שירוצה החל מיום מעצרו 13.11.2022 (ובניכוי ימי מעצרו, בנוגע לשני התיקים שבכותרת, בהתאם לרישומי שב"ס).

ב. מאסר מותנה למשך 6 חודשים, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור עבירת אלימות מסוג פשע למשך 3 שנים, מיום שחרורו ממאסר.

ג. מאסר מותנה למשך 3 חודשים, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור עבירת אלימות מסוג עוון לרבות איומים, ועבירת החזקת סכין למשך 3 שנים, מיום שחרורו ממאסר.

ניתן צו כללי למוצגים.

ככל שישנן הפקדות בתיק זה או בתיק קשור אליו, יוחזרו לנאשם כפוף להוראות גזר הדין, ולכל מניעה חוקית לרבות עיקול.

זכות ערעור לבית המשפט מחוזי מרכז-לוד בתוך 45 ימים.

ניתן היום, כ"ג שבט תשפ"ג, 14 פברואר 2023, בנוכחות ב"כ המאשימה עוה"ד קרן פינקלס, עוה"ד נועם אלימלך, הנאשם - הובא באמצעות שב"ס ובא כוחו, עוה"ד גל וולף.